

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocata Tatiana Gorea în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală privind-o pe

BOICENCO Vladimir XXXXX, născută la 05 noiembrie 1984, domiciliată în mun. Chișinău, str. Șciusev 1, ap. 4 „B”.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.07.2017 – 07.05.2018;

Instanța de apel: 25.10.2018 – 05.12.2018;

Instanța de recurs: 15.10.2019 – 04.12.2019.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul Penal

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 07 mai 2018, a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Boicenco Vladimir în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, din motivul împăcării părților.

Prin aceeași sentință Boicenco Vladimir a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) și f), art. 192¹ alin. (1) și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa prin prisma art. art. 34 alin.(2) lit. b), 72 și 82 Cod penal, după cum urmează:

- în baza art. 187 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal - 5 ani închisoare fără amendă;
- în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal - 1 an 1 lună închisoare;
- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - 1 an 6 luni închisoare.

Conform prevederilor alin. (1) art. 84 Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că, Boicenco

Vladimir, la 18.06.2014, aproximativ la ora 14:00, aflându-se în apropierea casei de locuit din XXXXX prin forțarea geamului unghiular a pătruns în automobilul de model "Mercedes Sprinter 412 D" n/î XXXXX, de unde a sustras un GPS navigator de model "Rosh" la preț de 1300 lei, un pulover la preț de 500 lei, o trusă medicală auto la preț de 300 lei și o legătură de chei, cauzând astfel, părții vătămate Erezanu Tudor un prejudiciu material considerabil în sumă lă 1200 lei. Tot atunci, Boicenco Vladimir, în pofida faptului că a fost observat de partea vătămată T. Erezanu și conștientizând că este văzut și urmărit de către ultimul, cu bunurile sustrase a fugit din automobil în curtea casei unde locuiește, pe adresa XXXXX, unde ulterior, a fost reținut de către colaboratorii de poliție.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Boicenco Vladimir a comis *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu pătrundere în loc pentru depozitare și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, adică infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal.

Tot el, Boicenco Vladimir la 26 aprilie 2015 în perioada de timp de la ora 12:00 pînă la 13:00 min, aflându-se pe XXXXX, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altor persoane, prin forțarea ușii a pătruns în automobilul de model "Wolksfagen T4" cu n/î XXXXX, de unde în mod tainic a sustras, o auto-magnitolă de model "Sony" la prețul de 1800 lei; o geantă din piele artificială la prețul de 200 lei, în care se afla pașaportul seria și nr. XXXXX pe numele lui Robu Nicolai, certificatul de înmatriculare nr. XXXXX al automobilului, pașaportul sanitar veterinar pentru mijloacele de transport destinate transportării mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar nr. XXXXX, buletinul de identitate seria și nr. XXXXX pe numele lui Guțu Igor, o scurtă bărbătească la prețul de 800 lei, în buzunarul căruia se afla buletinul de identitate pe numele lui Robu Nicolai, cardul "Petrom" și bani în sumă de 2000 lei, după ce, cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i cet. Robu Nicolai un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 4800 lei.

Tot el, la 27 aprilie 2015, în perioada de timp de la ora 17:00 pînă la 19:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altor persoane, prin înșelăciune a pătruns în apartamentul nr. 6 din XXXXX și, folosindu-se de neatenția cet. Balanețchi Victor, tainic a sustras un notebook de model „HP 625" la prețul de 4000 lei, o mașină electrică de bărbierit de model "Vitek" la prețul de 500 lei, un ceas de mână de culoare neagră cu curelușă de metal la prețul de 100 lei, un telefon mobil de model "Nokia" la prețul de 200 lei, în care era activa cartela SIM cu nr. XXXXX la prețul de 50 lei și un radiou de culoare neagră la prețul de 50 lei, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i cet. Balanețchi Victor un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală 4900 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Boicenco Vladimir a comis *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu pătrundere în locuință și în alt loc pentru depozitare și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, adică

infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Tot Boicenco Vladimir, la 28 octombrie 2015, aproximativ ora 03:00 min., urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, folosindu-se de faptul lăsării fără supraveghere de către Leorda O., pe adresa XXXXX, a autoturismului marca „Dacia Logan”, XXXXX, cu n/î XXXXX, ce aparține SRL „Platinum Lider” și transmis în folosință acestuia, utilizând cheile de la autoturismul în cauză, luate de la Leorda Oleg fără acordul acestuia, a pătruns în salonul autoturismului menționat și pornind motorul, în perioada de timp ora 03:00 min. - 18.00 min., s-a deplasat cu autoturismul în cauză în raza mun. Chișinău, ulterior abandonându-l pe XXXXX.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Boicenco Vladimir a comis *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire*, adică infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

Tot el, continuându-și activitatea infracțională, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se în autoturismul răpit, marca „Dacia Logan. n/î XXXXX, la 28 octombrie 2015, aproximativ ora 04.00 min., în momentul în care a parcat automobilul răpit pe str. XXXXX, a sustras din automobil aparatul de casă de marca „Elitax”, model TA-100 MOL, în valoare de 3000 lei, ce aparține SRL „Platinum Lider”, cu cauzarea acesteia a unei daune în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Boicenco Vladimir a comis *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, adică infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Boicenco Vladimir să fie achitat pe capătul de învinuire prevăzut de art. 187 alin. (2) lit. f), 186 alin.(2) și art. 192¹ alin. (1) Cod penal, să fie aplicată pedeapsa pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal sub limita minimă.

În motivarea apelului autorul a indicat că:

- instanța de fond nu a luat în considerare motivele invocate de apărare și le-a respins ca nefondate. Au rămas neclarificate și neexamine circumstanțe, care ar influența sentința primei instanțe - nu au fost examinate pe deplin probele care sunt în dosar, nu a fost verificată și apreciată versiunea apărării. Din mai multe versiuni a fost examinată cu preferință numai una singură, și anume versiunea acuzării;

- referitor la învinuirea lui Boicenco Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. d), f) Cod penal, în instanța de judecată partea vătămată a declarat că prejudiciul cauzat nu este considerabil pentru el, dauna materială i-a fost restituită pe deplin;

- martorul Leorda Oleg a declarat în instanța de judecată că el i-a dat personal cheile de la automobil, și s-a refuzat de declarațiile date la urmărirea penală, din motiv că a fost bătut de proprietarul automobilului taxi, și nu a avut ieșire decât să scrie plîngere din numele său pe Boicenco Vladimir. Declarațiile date Leorda Oleg le-a dat

sub jurământ, la fel și ținând cont de principiul nemijlocirii examinării probelor de instanța de judecată, consideră că acestea sunt veridice. Mai mult ca atât, înainte de a schimba declarațiile în instanța de judecată martorul a fost preîntâmpinat de răspunderea penală pentru darea declarațiilor false;

- referitor la sustragerea aparatului de casă de marca „Elitax” din automobilul marca "Dacia Logan", n/î XXXXX, partea vătămată Paraschiv Dorin nu a prezentat instanței de judecată nici document contabil că există în proprietatea firmei de taxi aparatul de casă, din care să fie clar văzut la ce preț a fost cumpărat.

- la materialele cauzei este anexat certificatul medical din 24.11.14, prin care se constată că Boicenco Vladimir suferă de o boală gravă, și anume HIV (SIDA), hepatita cronică și conform art. 78, alin. (5) Cod penal, dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art. 79 Cod penal.

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apeluri prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe toate capetele de învinuire, or să fie aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de fond incorect a stabilit precum că el nu este căsătorit și nu are copii la întreținere, or, el este căsătorit, are la întreținere un copil minor și are loc permanent de trai;

- instanța de fond a pus la baza învinuirii probe bazate numai pe presupuneri, fără a efectua o confruntare între declarațiile inculpatului și ale martorilor;

- instanța de fond, cunoscând faptul că el nu cunoaște limba de stat, i-a încălcat acestuia drepturile prevăzute de art.16, 17, 19, 20, 24 și 25 Cod de procedură penală;

- organul de urmărire penală, cât și instanța de fond erau obligate să i-a în considerare încheierea Judecătoriai Rezina prin care el a fost eliberat de executarea pedepsei din motiv că este bolnav de o boală foarte gravă;

- instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art.95 Cod penal, prin care el a fost eliberat de executarea pedepsei, prin urmare instanța de fond nu era în drept să aplice pedeapsa conform art.34, 82 și 84 Cod penal, deoarece art.95 Cod penal l-a eliberat de răspunderea pe care o poartă;

- referitor la învinuirea adusă conform art.192¹ alin.(1) Cod penal și art.186 alin. 2 lit. d) Cod penal pe faptul furtului aparatului de casă, el nu este de acord, deoarece nu a comis aceste fapte, mai mult acest fapt este confirmat și de martorul Leorga Oleg.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, apelurile declarate au fost respinse, ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, este dovedită indubitabil vina inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal, după indicii calificativi - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu pătrundere în loc pentru depozitare și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, după indicicalificativi - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu*

pătrundere alt loc pentru depozitare și cu cauzarea de daune în proporții considerabile, adică infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, art. 192¹ alin. (1) Cod penal, după indici calificativi *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire*, art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indici calificativi *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Colegiul penal al instanței de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, și l-a considerat ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, iar vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și s-a confirmat prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

Referitor la agravanta prevăzută la art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal, instanța de apel a precizat că, conform art.126 alin.(3) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege -gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Acționarea în mod deschis este făcută cu bună-știință de făptuitor.

Argumentul apărătorului că suma de 1200 lei nu este un prejudiciu material considerabil pentru partea vătămată, instanța de apel l-a considerat ca fiind neîntemeiat, or, în instanța de fond, fiind audiată partea vătămată, ea a declarat că în acea perioadă avea un salariu de 2300 lei, iar soția lui avea un salariu de 3000 lei și avea la întreținere doi copii minori. Prin urmare, faptul că în ședința de judecată partea vătămată a menționat că la acel moment pentru el acea sumă nu era considerabilă, instanța de apel nu a luat în considerare deoarece fiind audiat în cadrul urmăririi penale partea vătămată a menționat că prejudiciul cauzat este unul considerabil. Astfel instanța de apel a conchis că partea vătămată în ședința de judecată a avut scopul de a ameliora situația inculpatului.

Colegiul penal al instanței de apel a apreciat ca fiind veridice declarațiile reprezentantului părții vătămate Paraschiv Dorin și ale martorului Cruglicov Alexandr, concomitent, care au fost consecvente pe tot parcursul efectuării urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, fiind date sub jurământ, astfel în conformitate cu prevederile art. 27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art. 95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, contrar opiniei apărării, instanța de apel le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar fi determinat neadmiterea lor. Astfel, argumentele apărării sub acest aspect au fost respinse ca declarative.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile inculpatului și a martorului Leorda Oleg pe episodul răpirii automobilului și a

sustragerii aparatului de casă, dat fiind faptul că ele contravin probelor administrate, declarațiilor făcute de martorul Leorda Oleg la organul de urmărire penală, în timpul confruntării cu inculpatul, la care a participat și apărătorul inculpatului. Afirmarea martorului în ședința de judecată precum că la organele de anchetă a făcut astfel de declarații pe motive că a fost bătut, amenințat de proprietarul automobilului și alte persoane chiar la poliție, nu au fost confirmate prin nimic, ultimul nedepunând în acest sens nici o plângere în organele competente.

Astfel, instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului a fost confirmată fără nici un dubiu, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta a considerat-o ca o metodă de apărare și un mijloc de eschivare de la răspundere penală, întrucât afirmațiile lui nu au fost probate.

Mai mult, instanța de apel, verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură la acumularea probelor, sau încălcări ale drepturilor și intereselor inculpatului.

Colegiul penal al instanței de apel a menționat că motivarea hotărârii este un proces de analiză sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Referitor la pedeapsă instanța de apel a specificat prevederile alin.(2) al art.61 Cod penal, conform cărora pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Colegiul penal al instanței de apel a menționat că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Referitor la argumentele invocate, precum că inculpatul Boicenco Vladimir suferă de o boală infecțioasă și are nevoie de îngrijiri medicale permanente, instanța de apel a reținut, că lui Boicenco Vladimir în conformitate cu prevede art. 230 Cod de executare, îi este garantat dreptul la asistență medicală, or persoana condamnată la pedeapsa închisorii beneficiază în mod gratuit de asistență medicală și de medicamente în volumul stabilit de Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală, în conformitate cu legislația în vigoare.

La fel, instanța de apel a menționat că Boicenco Vladimir în conformitate cu prevederile art. 231 alin. (3) Cod de executare, având nevoie de un tratament medical specializat, este în drept să solicite transferarea neîntârziată în instituțiile medicale specializate ale Departamentului instituțiilor penitenciare, sau în spitalele Ministerului Sănătății, deci, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Boicenco Vladimir a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal alin. (1).

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Gorea Tatiana acționând în interesul numelui inculpatului, a atacat-o cu recurs nemotivat la 06.02.2019, solicitând casarea cu adoptarea unei noi hotărâri.

6.1. A fost înaintat la 26.02.2019 recurs ordinar, din partea avocatului Gorea Tatiana în numele inculpatului, solicitând casarea cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

În recurs, recurenta menționează că:

- învinuirea lui Boicenco Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. d) Cod penal nu a fost dovedită de procurorul în instanța de fond și anume, ce prevede calificarea infracțiunii;

- nu a fost dovedită componenta infracțiunii, și anume latura obiectivă a răpirii mijlocului de transport, ceea ce presupune că Boicenco Vladimir este posibil să fie achitat pe acest capăt de acuzare. Mai mult ca atât, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pe art. 192¹ alin. (1) CP a expirat în luna octombrie 2018;

- în instanța de fond a fost examinat procesul verbal de ridicare din 05.11.2015, conform căruia de la Paraschiv Dorin a fost ridicat aparatul de casă de model „Elitax TA 100 MDL”. Dar nu a fost ridicat aparatul de la Boicenco Vladimir, mai mult partea vătămată nu a prezentat raportul financiar al firmei pentru a demonstra caracter considerabil al daunei materiale. Prin urmare, nu este probat că aparatul de casă a fost instalat în automobil, la Boicenco Vladimir nu a fost găsit acest aparat de casă, nici nu a fost probat faptul că inculpatul a avut scopul de a-l înstrăina pentru a se îmbogăți.

- la materialele cauzei este anexat certificatul medical din 24.11.14 prin care se constată la Boicenco Vladimir suferă de o boala gravă, și anume HIV (SIDA), hepatita cronică. Conform art. 79, alin. (1) al Codului penal, dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art. 79. Instanța de fond și de apel nu au motivat, din ce cauză circumstanțele atenuante, nu au fost luate în considerație, încălcând prin urmare principiul umanismului.

- instanța de apel nu s-a expus asupra celor invocate de apărător, indicând în decizie că apărătorul a cerut admiterea cererii de apel. Instanța de apel a refuzat, prin tăcere să se pronunțe asupra motivelor esențiale invocate în instanța de apel declarate de partea apărării și de inculpat, astfel adoptând o decizie nemotivată ceea ce constituie la fel, un viciu fundamental.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor avocatei Gorea T. în numele inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, fără citarea părților, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

8.1. Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel* pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, *instanța de recurs* decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecătii și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatei.

În recursul nemotivat din 06.02.2019, transmis prin Oficiul poștal la 04.02.2019, se constată că recurenta-avocată critică hotărârea adoptată de instanța de apel și pledează pentru achitarea inculpatului, însă în motivarea cerințelor din recurs nu aduce careva argumente temeinice în vederea susținerii acestei poziții.

Mai mult, Colegiul penal notează că, recurenta a omis să formuleze careva critici plauzibile privitor la ilegalitatea hotărârii contestate, limitându-se doar la descrierea succintă și vădit necoerentă a bazei factologice, care nu contribuie în vreun mod la suplینirea cererii cu circumstanțe de fapt și de drept pentru a fi preluată spre examinare în fond de către instanța de recurs.

Respectiv, Colegiul penal ține să noteze că, de principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu arătarea legăturii cauzale dintre eroare de drept pretins că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanța de fapt a cauzei căreia aceasta se circumscrie.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul penal evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal. Astfel, Colegiul penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului declarat de apărătorul inculpatului, deoarece acesta nu întrunește condițiile legale de conținut.

8.2. Potrivit dispoziției art. 422 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În corespundere cu art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea

dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. În conformitate cu art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Conform art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, în cadrul examinării admisibilității în principiu a recursului declarat împotriva deciziei instanței de apel, instanța de recurs urmează să verifice inclusiv și chestiunea dacă recursul este înaintat în termenul prevăzut de lege, iar în cazul în care acesta este declarat peste termen, va decide inadmisibilitatea recursului depus.

În această consecutivitate se atestă că, decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău este adoptată pe data de 05 decembrie 2018 și pronunțată pe 04 ianuarie 2019. Astfel, termenul de declarare a recursului a expirat la sfârșitul zilei de 04 februarie 2019.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art. 422 Cod de procedură penală, nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de avocat abia la 26 februarie 2019 (f.d.46-51, Vol-V), prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul a fost depus peste termen, or termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatul Boicenco Vladimir, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursurile declarate ca fiind inadmisibile, primul recurs din 06.02.2019 nu îndeplinește cerințele de conținut, iar al doilea, din 26.02.2019 declarat peste termen.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarat de avocata Tatiana Gorea în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală privind-ul pe Boicenco Vladimir, deoarece recursul declarat la 06.02.2019 nu îndeplinește cerințele de conținut iar recursul din 26.02.2019 este depus peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 decembrie 2019.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion